

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **P. M.**, bývajúcej vo V., proti žalovanému **B.**, B., zastúpenému JUDr. D. S., advokátom v T., o **zaplatenie 149,10 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 18 C 62/2010, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 28. júna 2011 sp. zn. 10 Co 309/2010 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **z a m i e t a .**

Žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trnava uznesením zo 16. júna 2010 č.k. 18 C 62/2010-38 prerušil (na návrh žalovaného) konanie o žalobe žalobkyne, ktorou sa domáhala vrátenia preplatku na dodanom teple a teplej úžitkovej vody. Vychádzal zo zistenia, že na majetok V., s.r.o. (výrobca a dodávateľ tepla) bol uznesením Okresného súdu Trnava z 12. júna 2008 sp. zn. 25 K 5/2008 vyhlásený konkurz a žalovaný si v tomto konaní voči úpadcovi nárokuje sumu 80 974,58 Eur.

Krajský súd v Trnave na odvolanie žalobkyne uznesením z 28. júna 2011 sp. zn. 10 Co 309/2010 zmenil uznesenie súdu prvého stupňa tak, že návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol. Dospel k záveru, že vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu V., s.r.o., voči ktorému ako úpadcovi má žalovaný prihlásené pohľadávky v celkovej výške 80 974,58 Eur nemá žiadnu súvislosť s prejednávanou vecou.

Proti tomuto uzneseniu Krajského súdu podal dovolanie žalovaný, keď ako dovolací dôvod uvádzal nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm. c/

O.s.p.). Bol toho názoru, že vznik preplatku žalobkyne voči žalovanému, ako aj preplatok žalovaného u označeného úpadcu vzájomne súvisia a preto je tu daný dôvod na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Navrhol, aby dovolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zmenil a jeho návrhu na prerušenie konania vyhovel.

Žalobkyňa považovala dovolanie žalovaného za nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu podľa § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením a keďže dovolanie žalovaného smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu je tento opravný prostriedok podľa § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p. prípustný.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta prvá O.s.p.) sa dovolací súd najprv zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z takýchto väd. Existencia väd uvedených v § 237 O.s.p. dovolacím súdom zistená nebola a dovolateľ ani netvrdil, že konanie je niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. postihnuté.

Dovolateľ namieta, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva, v otázke splnenia podmienok na prerušenie konania, na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybou v aplikácii práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd

nepoužil správny (náležitý) právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa § 109 ods. 1 O.s.p. súd konanie preruší, ak

a/ účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie,

b/ rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,

c/ rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 109 ods. 2 O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

a/ sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy,

b/ zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom,

c/ prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Citované ustanovenie vo svojom prvom odseku ukladá súdu povinnosť konanie prerušiť vždy, keď nastanú skutočnosti v ňom uvedené. V prípadoch uvedených v § 109 ods. 2 O.s.p. je na zvážení súdu, či konanie pri zohľadnení konkrétnych okolností prípadu preruší alebo urobí iné vhodné opatrenia. V prejednávanej veci žalovaný navrhol prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., konkrétne do skončenia konkurzného konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 25 K 5/2008 na majetok dlžníka V., s.r.o., nakoľko si uplatnil voči nemu pohľadávku vo výške 80 974,58 Eur. Účel uvedeného konkurzného konania je nepochybný – usporiadanie majetkových pomerov označeného úpadcu. V zmluvnom vzťahu s ním je len žalovaný a v označenom konkurznom konaní nerieši sa žiadna otázka majúca zásadný význam pre rozhodnutie v prejednávanej veci.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že žalovaný neopodstatnene namieta, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalovaného zamietol (§ 243b ods. 1, 4 O.s.p.).

V dovolacom konaní úspešnej žalobkyni vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobkyni však v súvislosti s dovolacím konaní žiadne trovy nevznikli. Vyjadrenie k dovolaniu treba považovať za vyjadrenie podané samotným účastníkom konania (žalobkyňou), keďže nebolo doložené plnomocenstvo pre advokáta na zastupovanie v dovolacom konaní.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2011

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková